

1927-27

СКАЛА ВІКІВ
 Іншої підвалини ні-
 хто не може заложити
 Викуп За Всіх

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
 „Надходить поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

..... Роман

Ukrainian Edition

РОКУ БОЖОГО 6055 ПАДОЛИСТ 1, 1927

Vol. IV November 1st. 1927 No. 11

ЗМІСТ:

ОЛВИДАННЯ ЄГОВИ	163
Огляд і висвободження	163
Карання	163
Благословення	163
Бог оживдує поган	164
Відвічальність поган	165
Час одвидання	165
Научення ся від Ісуса	165
Посли	166
Хто прославить Бога	167
РИШУЧА БИТВА	169
Єгова є Богом	169
Перед битвою	170
Битва	174

W.T.B.&T.S.

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі: і омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні захитаються... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросятьтеся і піднімайте голови ваші, радуйтеся бо наближилось визволення ваше. — Мат. 24:33; Марка 13:29; Лука 21:25.

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоб подавати пояснення св. Письма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студіюванні Біблії. Він подає, коли Товариство має свої з'їзди і подає дорогу напам'янки.

Журнал боронить свої єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВІКМІ (відкуплене) дорогоцінною кров'ю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будучи на сім фундаменті: золото, срібло дорогої каміння-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), давши йому після цього журналу, в. показати, всім яка є важливість тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоб тепер об'явилась через Церкву всяка премудрість Божя, — „котра в інших родах (віках) не була об'явлена людським силам, так як тепер є вона об'явлена.“ — до Ефеесин 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від інших партій, сект, чи віроісповідань, яких натворили собі люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить цього св. Письмо. Дякуючи можемо сміло говорити і розбирати кожне слово, яке говорив Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділить своєї мудрости розуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне: бо що знаємо се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми як ті слуги, що виконуємо Його службу: дякуючи рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від цього, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпити людей у ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, щоб досліджували кожне написане тут слово при помочі неомилливого слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голову і стих святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особливше „діло рук Його,“ що будова його відбувається через цілий євангельський вік, — від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угодним каменем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде докінчений, Бог шле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати притуп до Нього. — 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефеесин 2:20, 21; 1. кн. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірив в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, цього буде Він обтісувати, допосовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „живих камінів“ з „вибраних дорогих,“ тоді великий Учитель-Майстер збере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква наповниться Його славою і станеться місцем стрічі між Богом а людьми через ніших тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Підставою надії для Церкви, як і світа, є, що „Ісус Христос з ласки Божої прожив смертю за всіх,“ стався „викупом за всіх“ і, що Він буде правдивим світлом, що просвіщає кожного чоловіка, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви є, що вона буде такою, яким є Ї Господь, буде бачити Його таким, яким Він є,“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідники“ — 1. Йоан 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має утворити себе до служби в будучности, має розвинути в собі велику ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефеес. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя. прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння Апостолів 3:13-14, Ісаія 35.

WARTOWA BASHITA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором
комітету в склад котрого входять: J. P. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Newberg, R. H. Barber, E. J. Coward.
Кождай артку: уміщений в англійській журналі, читає і удо-
бляє найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплата на Вартову Башту на рік вносить в Сполучених
Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для
Чехо-Словаччини 39 кор.; для Буковини 100 левів; для Франції
20 франків; для Бразилії 10 мільрайсів; для Аргентини 3 пеза.
Грошові перекази адресувати тільки так:

Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна послати
моней-ордерами або через Експрес компанію або банкомним пе-
реказом. З Канади і прочих країв треба послати передплату
Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висла-
ємо спеціального повідомлення, що отримано належність, ані
не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо
се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть
його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

НОВА АДРЕСА ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

Ukrainian Department

117 Adams St.

Brooklyn, N. Y.

МІЖНАРОДНЕ Т-ВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

Можете набути отсі книжки:

ВИЗВОЛЕННЕ (400 стор. Пояснює теперішній

час — шойно вийшла з друку, в полот. опр.

БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ (сторін 400 в полот. опр.)

ГАРФА БОЖА (Вияснює 10 правд; в пол. опр.)

ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (історія світа 200
сторін 400 картин (образців) в папер. опр.

ДЕНЬ ПІМСТИ (стор 128 в паперовій оправі.

ПЕКЛО — ЩО ВОНО? ХТО ТАМ Є? (пояс-
нює чи є таке пекло, як учено, — перечитай!

СВІТ В ЗАКОЛОТІ — ЧОМУ? (перечитай!)

ЦАРСТВО, ЯКОГО ВСІ БАЖАЮТЬ — близько!

ПРО ПРИХІД ХРИСТА (вельми інтересне)

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ — (засумовані: читайте)

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ (Читайте а довідаєтесь,
що є сповідь, причасте, служба божя, хре-
щенне, образи, фігури, та всі церемонії !!!

МІЛІОНИ... НЕ ПОМРУТЬ (стор 128 в пап. оп.)

ВАРТОВА БАШТА (місячний журнал, подає і
пояснює всі неясні місця. Радимо мати її!

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VAL. IV.

Падолист, 1927

№ 11

Одвідання Єгови

І вести добре життя своє між поганями, щоб, учому судять вас яко лиходіїв, наслідуючи добрі діла (ваші), славили Бога в день одвідання. — 1 Петр. 2:12.

Всім тексті Апостол говорить до посвячених і помазаних св. дихом, даючи їм пораду як мають поступати, коли прийде час Божого одвідання.

² Якуж науку св. Письмо містить для нас в наведених словах „день одвідання:” Одвідати значить, когось побачити або щось оглянути. Много людей розуміють, що „одвідання” означає виконувати певний суд. Так научили розуміти проводарі повсіх краях християнських.

³ На примір, коли чоловік випадково був поражений громом і вмер тоді (в Америці) доктор и суд дають вирок і кажуть: „той чоловік умер зпричини „одвідання Божого.” Або, колиб випадково, підчас легальної транспортації чийогось майно, то стало знищене бурою, і колиб властель заскаржив компанію о відшкодування, тоді та компанія борониться в суді на піставі, що шкода прийшла з причини одвідання, Божого. Коли недавно вилляла ріка Міссісіпі, і сим знищилося багато майна і людського життя, то люди приписують ту роботу Богу Єгови, що в дійсности спричинило ся через зворушення природних елементів

⁴ Знов ученики св. Письма розуміли, що „Боже одвідання” відносить ся до часу тисячліття, царювання Христового, і що в тім часі всі, що гонили християн прославлять Бога, тому, що християни йшли чесною дорогою. Однак св. Письмо не попирає сеї думки. Щоби отримати правдиве вирозумлення думки, то перше треба познакомитися з властивим положеннем тексту.

⁵ Св. Письмо учить, що Єгова вже одвідував свій нарід і своїх ворогів і що буде одвідувати. Він одвідує свій нарід, щоб їх вивідати, карати, висвободжати або благословити. Своіх ворогів Він одвідує, щоб їх карати і погубити. Одвідання Божі приносять велики одвічальности для всіх свідомих того.

Огляд і Висвободженне.

⁶ Йосиф був вірним свідком Божим в Египті. Він дбав за свого старенького Оця і своїх

братів, коли вони переселилися до Египту. Він був свідком смерти свого Отця. Коли прийшов час йому відходити до ворожої землі (смерти), Йосиф сказав: „Я вмираю, Бог же навідається до вас і виведе вас із землі сієї на землю, що про неї клявся отцям нашим Аврамові, Ізаакові й Якові. (1 Мойс. 50:24). Се було Йосифове пророцтво, що Бог одвідає свій нарід у своїм часі.

⁷ Коли жорстокий Фараон, Египетський управитель, сильно гнобив Ізраїльський нарід, то ді Бог вислав до него Мойсея із тою вісткою: „Йди та поскуплюй до купи старші мужі громадські в синів Ізраїлевих і промов до них: Господь Бог Авраамів Ізааків і Яковів явився мені глаючи: навідом навідовався Я до вас, що приключилось вам в Египті.” (2 Мойс. 3:16.) Се були одвідини огляду. Бог почув крик пригноблених, і одвідав їх, щоб висвободити через свого слугу Мойсея.

КАРАННЯ

⁸ Колиж Ізраїльський нарід осівся вже в обіцяний землі, тоді Бог посадив Давида на престолі і зробив з ним угоду через пророка Натана. (зобач 2 книгу Самуїля, голова 7.) Про сю угоду Богу через иншого пророка так писав: „Повіки сохранию милость мою до него, і заповіт мій з ним не змінить ся. І посаджу насіння його на віки і престіл його, як дні небесні. Коли сини покинуть закон мій, а не будуть ходити в присудах моїх, коли осквернять устами Мої, і заповіді Мої не будуть хоронити, то жезлом покараю переступи їх, і ударами несправедливості їх. Пс. 89:28-32.

⁹ Але Ізраїль понехав ту угоду і полишив ходити дорогами праведними. Тоді Бог знов одвідав свій нарід, і покарав його дуже остро, а головню царя, і віддав їх в неволю Вавилонську. — Езек. 21:24-27; Ерем. 52:1-12.

БЛАГОСЛОВЕННЕ

¹⁰ Ізраїльський нарід стратив царя і пробував у неволи через довгий час, аж прийшов час

народження Йоана христителя, котрий мав приготувати дорогу для Мессії, Спасителя світа. Тоді Захарій пророчими словами сказав: „Благословен Господь Бог Ізраїлів, що одвідав і зробив ізбавлення народові своєму” — Луки 1: 68. Се були одвідини Єгови для благословення.

¹¹ Тоді прийшов Ісус з Назарету, помазанець Божий. Про Його прихід писали пророки, і ожидали всі побожні в Ізраїлі. Ісус проповідував царство небесне. Коли був у Капернаумі, побачив як несли умершого хлопця і за ними йдучи в слезах затревожену вдову, матірь хлопчини. Ісус змилосердився над нею і збудив молодця із смерті. „І обнявже страх усіх; і прославляли Бога, кажучи: „що пророк великий устав між нами, й навідав Бог людей своїх.” — Луки 7:16.

¹² Святі пророки писали про прихід Мессії, котрого преображував Мойсей. Бог дав Жидам закон через Мойсея, котрий мав бути учителем і мав допровадити їх до пізнання Мессії. Але много Жидів понехали спознати угоду. Тоді народився Йоан Христитель, котрий накликавав їх до покаяння і хрещення, щоб їх привести до гармонії з Богом. Тоді жиди ще більше стали відвічальними, коли Йоан показав на Христа і сказав: „Ось Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа. Се той про кого я сказав: за мною гряде муж, що поперед мене був, бо перше мене був. І я не знав Його, та щоб явився Ізраїлеві, для того прийшов я, хрестячи водою.” — Йоан 1:29-31.

¹³ Бог одвідав свій нарід, виславши Свого Сина Ісуса. Много людей слухало Його радо, і безсумніву весь Ізраїльський нарід бувби прийняв Його за Мессію, еслиби не в плив тодішного духовенства. Священники знали, що писанне говорить про прихід Мессії; і вони знали що Ісус був тим Мессію, Ісус сказав їм, що Зін був післаний від Єгови. Отже відвічальність священників, як і людей в загалі, була дуже велика.

¹⁴ Тому, що клер не сказав людям правди, для того вони не оцінили часу їх одвідин. Ісус приніс їм благословенство і потіху але провідники відкинули Його. Лише кілька Жидів прийняло Ісуса, і сим, що прийняли Його, дав силу статися синами Божими. Через три і пів року, Ісус учив людей. Тоді в їхавши на осляти в місто, представляючи себе їм за паря. Але проводарі відкинули Його. Ісус плакав за для народу, що не оцінили Божого одвідання.

¹⁵ „О,колиб ти зрозумів хоч у день сей твій, що для упокою твого; тепер же воно закрито перед очима твоїми Бо прийдуть дні на тебе, и обкинуть вороги твої валами тебе, тай обляжуть тебе, й стиснуть тебе звідусюди. Із зем-

лею зрівняють тебе і діти у тобі; і не зоставлять у тобі камень на камені, бо не зрозумів еси часу одвідин твоїх.” — Лук. 19:42-44. Сим пророцтвом Ісус предсказав цілковите знищення Єрусалима, і лише кілька років пізніше, як се пророцтво зовсім сповнилося. Бог знищив місто.

БОГ ОДВІДУЄ ПОГАН.

¹⁶ Три і пів року по розпяттю Христа нагода була дана, виключно для жидів, статися членами вибраного народу (духовного.) Треба памятати що погани ніколи не булиби прийшли своїми силами до Бога, і сталися співучастниками великого спасення. Але тому, що лише кілька жидів оцінили одвідини Єгови, для того Бог звернув своє діланне до Поган. Через творіння ріжних чудес своєю силою, Бог обьявився поганам і уможливив для них статися співучастниками великого поклику.

¹⁷ Про сей то випадок дуже гарно описує св. Письмо. В однім місточку, так званім Кесарії, жив сотник на імя Корнилий. Хотяй припадково сей чоловік становив часть дивольської організації, то однак, не був він цілковито загорожений від Божої ласки. Розуміть ся, що римська армія, в котрій Корнилий був слугою, була дивольська організація. Та він був богобоязливий і молився часто до Бога. Він був ласкавим і часто помогав бідним. Він не надуживав своєї урядової сили для гнобління ближнього і оскільки міг, чинив все добре. Без сумніву, що він був симпатичним і чемним чоловіком.

¹⁸ Корнилий в дійстности не знав Бога, тому, що дорога до пізнання Бога для поган була закрыта. Він не розумів Божого пляну викупу, але він вірив що Бог існує, і надгорожує тих, що люблять праведність; і для того він молився. Отже як він так молився, Бог вислав ангела до него. Корнилий настрашився, коли побачив ангела, і сказав: „Чого, Господи”? Ангел же відповив: „Молитви твої і милостині твої спогадалися перед Богом.”

¹⁹ Сим Бог одвідав поган. Після поучення Ангела, Корнилий вислав післанця по Апостола Петра, до Йоппії. В той самий час, Бог дав видиво Апостолу Петрови і приказав йому йти до Корнелія. Коли Петро стрітив Корнелія, він сказав до него: „По правді постерегаю, що не налище дивиться Бог. (Діан. Ап. 10:34) Тоді Апостол розповів Корнелю Божий плян викупу, через пролятте крови Ісуса на Христі. Се одвіданне Боже принесло много благословенств для Корнелія, і тоді він був помазаний святым духом Єгови.

²⁰ Коли Петро пішов до Єрусалиму і розпо-

вів історію як Бог одвідав Поган, були там Жиди, що противилися зразу сьому. Але почувши в повні про оставини, сказали: „Той поганам, дав Бог покаянне в житте.” Знов на іншій зібраню християн, де хто учив, що лише обрізани можуть спастися, і за для сього повстало змагання. Тоді Павло і Варнава розповіли, що Бог учинив межі поганам через них, а Яків звернувши увагу слухачів, сказав: „Симіон оповів, як Бог перше зглянув, щоб з поган прийняти людей в імя своє. — Діян 15:14.

²¹ Бог одвідавши поган, дав їм спромогу приблизитися до себе. Опісля Бог не робив уже ріжниць межі Жидами а поганам; межі вільними а не вільними; але всі, що приходять до него через віру в Ісуса Христа і посвячують ся чинити Його волю, є приняті без ріжниць якої би народности вони не були. Той час одвідання до поган скінчить ся не скорше „доки сповнення поган увійде” — (Рим. 11:25). Той час зазначить повне число членів помазаних св. духом.

ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ ПОГАН.

²² Від коли Ісус зачав свою місію аж до доповнення числа членів Христового тіла, той протяг часу називаємо день поєднання через жертву. В тім протязі часу дуже мало Жидів прийняло Христа за спасителя, ба навіть і не думали про щось подібне. Зломежи поган вийшла велика громада людей, котрі визнавали імя Ісуса Христа. З тих громад людей витворилися релігійні системи, котрі називали себе іменем Христа і устами признавалися, що вони є послідователями Його. У всіх тих системах були, і тепер є одиниці, що зробили слуб чинити волю Божу. Але більша часть є таких, що лише називають себе християнами. Однак кожний є відвічальний за посідане знання і визнання віри. Та день обрахунку мусить прийти, в котрім кожда система і одиница зокрема мусить відповісти за свої діла і отримане світло.

ЧАС ОДВІДАННЯ

²³ Коли прийде час обрахунку? До якого часу відносився апостол Петро, коли він сказав: „Щоби вони прославляли Бога в день одвідин”? Ісус показав, що час одвідин для благословення Жидів був під час Його місії, а опісля прийшов суд і кара. Се поможе нам рішити про який час говорить апостол Петро. В році 1914, Ісус зачав царювати а в 1918 року, прийшов у свій храм. Тоді то Бог зачав одвідувати свій нарід, тих, що признавалися бути Його послідователями. Але, що всьо походить від отця, і все через Христа, отже се одвідання називаємо Боже, хотяй через Христа.

²⁴ Се Боже одвідання, коли Ісус прийшов у свій храм, було вимірене для оглянення, суду і благословення. Десь около 1918 року, прийшли великі досвітчення на дітей Божих. І як було за часів відбудовання мурів святого міста пророком Негемію, що його браття молилися „Памятай мене Господи”, так і тепер посвячені молилися, в час досвітчень, 1918 році.

²⁵ Давно пророк написав молитву не наче про Господних дітей. „Спогадай мене Господи, з благоволеннем до народу твого! завитай в мене з спасеннем твоім! (Псалом 106:4) Пророк Еремія також написав молитву в роді пророцтва, котру можна приложити до тревоги дітей Божих в році 1918: „Господи! ти все знаєш; спогадай мене, заступися за мене й відомстися за мене через довготерпеливість твою до них; ти ж знаєш, що се за тебе я наругу приймаю.” Еремії 15:15.

²⁶ Коли Бог одвідав свій нарід, Він поставив о ризу праведности для покриття княгині женихом; і всіх вірних привів під ту ризу, і дав їм одержу спасення. Вони увійшли в радість Господа і зрозуміли, що та радість є їх силою. (Ісаїї 61:10.) Суд і благословення буде відбуватися так довго, аж усі злучать ся з Господом у славі. Той суд, зачатий в храмі, поступенно перейде і на тих, що називають себе іменем Господним не властиво. (1 Петр.4:17.)

²⁷ Одвідання Єгови, не значить, що Він мусить би полишати свій престіл в небі, а прийти на землю, але се значить, що Він уживає свої сили, через своїх слуг. Слова Апостола Петра (1 Петра 2:12) є дужі важні для посвячених у теперешнім часі, а головнво Його напаминанне, щоби поводитися чесно межі людьми.

²⁸ Що означають слова Апостола „Вести добре житте своє між поганам”? Се значить, що християнин мусить провадити житте чесно і справедливо межі людьми на землі. Се значить, що він мусить показати диха правдиво — мушної смілости, постійности і не похитности, в справах приналежних до Господа. Се значить, що чоловік ставши по стороні Єгови, мусить ділати як подобає для такого, що любить Його, і того, що цілковито віддав себе на службу Йому. Се значить, що він відкидає усякий компроміс з дияволом і Його системою. Се значить бути добрим і шляхетним у всіх справах Божих.

НАУЧЕННЯ СЯ ВІД ІСУСА

²⁹ Дуже часто із ріжних особливших досвідчень можна набратися багато важних наук, і той, що посідає таке знання, є відповідний поучити або дати добру пораду братам і іншим людям. Св. Письмо так говорить про Йоана

і Петра: „і пізнали їх, що вони були з Ісусом” (Діян. ап. 4:13.) Много разів сей текст був мильно пояснений. Богато розуміло його, що коли ми виглядаємо тихі в присутності других і покажемо нашу терпеливість у прикрих случаях, тоді ми уважали, що ми були научені від Ісуса. Таке мильне вирозумленне св. Письма робило християнина плохим, виноватим та боязким у присутності противників Божих.

³⁰ Ми не маємо розуміти, що Ісус прибирав побожну міну, або був байдужний під яким будь зглядом чи то в мові чи в ділі, або що Він був осторожний, щоб часом не згадати правди в присутності його ворогів. Многі думали, що Ісус був такий чоловік, і за для сего стали бути дуже осторожними, щоб часом не згадати правди в присутності богачі та впливові кляси. Де котрі вірили, що і Апостоли були таки люди, що задля їх прибраної побожності, поверховної святости та терпеливості і вічливості сим вони були подібні і научені від Ісуса. Однак се не є властивий погляд про Господа і його апостолів; згаданий текст не містить в собі щось подібного заключення.

³¹ Дійсні факти були заховані тому, що той текст був наведений лише в часті. Щоби зрозуміти його як слідує, треба взяти під розвагу слідуючи обставини: Се було підчас сошествія св. духа, як Петро і Йоан відважно проповідували розпятого Христа і новину радости. Тодішній клер, фарисей, богатері і політикери спротивилися сему і приказали замкнути їх у тюрму. Другого дня приведено Петра і Йоана перед суд високо-священника та інших великих людей. Тоді священник питав їх якою силою і власттю говорять і оздоровляють слабих. Тоді Петро відважно відповів: „то нехай знане буде всім вам і всьому народові Ізраїльському, що в імя Ісуса Христа назорея, котрого ви розпяли, котрого Бог воскресив з мертвих; Ним сей стоїть перед вами здоровий.” (Діян. Апо. 4:10.)

³² Всій відповіді бачимо відвагу апостолів. Без злости і крику Петро виразно сказав їм: „Ви розпяли Господа, але Бог воскресив Його з мертвих.” Апостоли не просили о вибачинне, що вони є християнами і вірують в Єгови. Вони не тряслися зі страху перед тими гордими гиповритами. Але відважно і зрозумілою мовою сказали їм правду. Для того так на писано: „Як же побачили вони сміливість Петра та Йоана, і постерегли, що се люди не вчені і прості, то дивувались; і пізнали їх, що вони були з Ісусом. — Діян. апо.4:13.

³³ Отвертість їх промови і спосіб їх поступовання показав, що вони дійсно були послідователями Христа. Слово сміливість означає

отвертість або свобідна мова з довірем. Се показує яким був Ісус від котрого вони учились. Ісус показує, що Ісуса зле представляли. Ісус був отвертий, чесний і правдивий чоловік. Він представляв свого Отця, котрий мав власть і силу.

³⁴ Ісус не боявся сказати Фарисеям не лише що вони милилися, але що вони були добровільні злочинці. Його промова була отверта і недвозначна. Коли Апостоли появились перед церковних властей, їх мова також була відважна і отверта, а власти бачучи се, пізнали їх, що вони були з Ісусом і є Його учениками.

³⁵ Много християн думають, що вони повинні так виглядати скромно, що і їх вороги скажуть: „Се є дійсний християнин.” Однак св. Письмо не учить щось подібного.

Християнин чоловік чи то жена по над усіх інших повинен бути дійсним чоловіком або дійсною женою. Він повинен поводитися поважно і бути отвертим. Про се Павло так пише: „Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи я то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі і однею душею боротесь за віру евангелську і не жахаючись в нічому від противників; се їм явний знак погибелі, а вам спасення і воно від Бога. — Фил. 1:27-28.

ПОСЛИ

³⁶ Апостол Петро в своїм листі говорить, що би бути правдивим чоловіком, бути чесним і отвертим в розмові і в ділі, так, щоби не лишити сумніву в умах людей, що вони бачуть перед собою дійсного християнина, котрий не встидиться свого покликання. Єслиби ті, що ідуть від хати до хати і говорять до людей, зрозуміли правдивий погляд сеї справи, вони би не відчували страху а малиби повне довіріє до Єгови і радовалиби ся представляючи Його. Найбільше почесну позицію яку може отримати чоловік або жінка, асе бути послом Ісуса Христа і преставляти Всевишнього Бога.

³⁷ Чому чоловік має соромитися або чутися пониженим в присутності другого будучи християнином? Противно, дух Господа повинен дати йому повне довіре, щоби всегда говорити щиро і отверто про Бога і Його Царя і царство. Той чесний спосіб ділання і отверта мова принесе наругу на вірних, але апостол каже, що многі прославлять Бога тому, що відважне свідчення про Боже імя буде дане.

Зараз по сошествію св. духа, апостоли показали свою ревність до Бога і Христа. Много людей бачили їх чесноту, відвагу, отвертість і розумне поступовання, радовалися сим. Інші знов за для вірности злословили їх. Без сум-

ніву, що відвага і ревність тих людей заставила Корнилія часто молитися до Бога. Тепер також настали подібні обставини; і се є привілія і повинність посвячених на землі бути рівнож отвертими чесними у своїх діяльностях.

³⁹ Боже одвіданне взяло місце з початком, коли Господь увійшов у свій храм, як показано через пророка Ісаїю в (6-ті голові.) Тут Господь показує через пророка свою в повні посвячену клясу і їх бажання серця висказане словами: „Ось я, посилаю мене.” Колиж пророк питав як довго то напружене свідоцтво буде даватися, то відповідь була: „Докіль не опустіють міста й не зостануть без осадників а доми без людей, та доки земля отта цілком не стане пустинею” (Ісаї 6:11) Боже одвідання над народами скінчиться аж у часі великого горя.

⁴⁰ За часів пророка Еремії, жили фальшиві священники і учителі, котрі представляли Господа в фальшивім світлі і провадили людей в блуд. Слова пророка вимірені против тодішніх пастів і учителів: — Ерем. 5:26-31.

⁴¹ Се є правдивий опис нинішних неправедних систем, котрі парадують під іменем Христа. Але прийшов день одвідання Господнього на всі народи, як і рівнож на так зване зорганізоване християнство час горя, якого світ ще ніколи перед тим не бачив. (Ерем. 6:9-29; 6:15; 9:9; 23:2, 20-22) Проводарі сих церковних систем росли і товстїли, Вони стали горді і зарозумїлі; але прийшов час одвідання, і Бог принижить гордість їх.

⁴² В іншій місци пише так: „Ось Я — против тебе, ти гордий, говорить Господь Саваот; прийшов день твій час навідання твого. І спіткнеться гордовитий впаде та й ніхто не підніме його; і розложу огонь у містах його, и пожре все кругом. — Ерем. 50:31-32. Дальше Господь описує ті беззаконні ситеми і обявляє своє постановленне одвідати їх: „Безумним виявляє себе кожен чоловік у своїму знані, і кожний плавильник соромить себе бовваном своїм, бо бовван — бовван — се лож і нема в йому духа. Се пуста мана, робота облуду; в день караючих їх навідин вони зникнуть Ерем. 51:17-18.

⁴³ Перше нім остаточна битва прийде і системи впадуть, мусить ся дати свідоцтво о його замірях, і мусить рішитися питанне: хто за Богом а хто проти? До посвячених Він каже: „Ви мої свідки, що Я Бог” се значить, що кожний помазаниць Божий має задачу до виконання; і се він мусить виконати, щоби бути привинятим і благословеним від Бога. Сю задачу мусить кожний виконати цісля своїх здібностей і привилеїв.

⁴⁴ Де котрі з помазаниць Божих роблять велику помилку. Бог постарався о радіо, через

що голосить ся правда для публики; Він поміг з будувати фабрику для видавання книжок і упорядкував систематичне розповсюдженне сих книжок. Де котрі старші по зборах уважають себе за високих, щоби йти хата в хату з книжками і кажуть, що така робота є для слабих у зборі і менше популярних членів. Вони думають, що їх спеціальне покликанне є лише промовляти до зібраних з повисших місць і; що вони повинні повстриматися від особистого давання свідоцтва. Таки тратять велики привілеї і шкодять собі.

⁴⁵ Тут мимохіть насувається питання, чи дійсно такі стоять по стороні Господа, і чи вони дійсно є чесні з точки погляду св. Письма? Не маємо на думці критики, але лише звернення уваги з конечности, щоби заохотити один одного до розумної служби. І коли се раз зробиться, св. Письмо не радить більше повторяти. (Рим. 12:1) Однак браття за недбувалиби свою задачу, колиби не згадали відвічальности, котру мають виконати посвячені в день одвідання Бога над народами.

ХТО ПРОСЛАВИТЬ БОГА.

⁴⁶ Апостол каже, що дехто буде з людей зловити вірних, але коли побачуть вірність і добрі діла, в своїм часі прославлять Бога. Маючи на увазі, що день одвідання на християнство зачався в 1918 році, і буде продовжатися аж усі системи впадуть, то питання насувається, хто прославить Бога в день його одвідання? Св. Письмо показує, що не всі, але буде много, що будуть славити Його.

⁴⁷ В минувших кілька роках, було кільканайцять вірних, котрі з ревности і злюбви до Бога постійно давали свідоцтво про імя Єгови і його Христа. Тому і їх осужувано, як злочинителів. Але без сумніво, що була і друга кляса людей, котрі, як Корнелій, молилися о висвободженне. Факт є, що многі, котрі колись злословили, тепер прихилили уші свої до слухання правди. Хотяй вони не посвячуються, однак вони показують духа ласкавого до всіх, що мають духа Господнього.

⁴⁸ В номинальних церквах знаходиться велике число вязнів. Останок ревних членів, послушні Божому розказу, кличуть до тих вязнів щоб виходили на волю. Сі слухають клич і набирають одваги. Многи зних навіть зло словили вірних послідователів Христа. Та вірні будуть дальше ревними свідками Божими, і за для їх вірности, та кляса великої громади прославить Бога в день його одвідання.

⁴⁹ Число вірних свідків не росте, але й ревність остатних членів не гасне. Наслідки, до тепер даного свідоцтва, ростуть; а слова апос-

тола більше чим коли в перед промовляють до вірних: „провадьте своє житте чесно між поганями, щоб люди бачили ваші добрі учинки, прославили Бога в день Його одвідання. В день Божого гніву, многі пригадають собі чесну і розумну службу вірних останків, і прославлять Господа за для них, що Він мав вірних свідків на землі, котрі сповістили їм о приближеню великого дня.

⁵⁰ Нехай ніхто з посвячених дітей Божих не дасть ся ошукати, що ніби згадані слова апостола а іменно „добрі учинки” значать, що ми маємо виробити собі характер. Не поверховну побожність мав апостол на думці, а без сумніву, що його думка була та сама, що Йоанова, котрий сказав, що любов до Бога значить одважне голошення про Його імя і його царство. Дійсна наша проба, се любов до Бога, котрої не можна показати тихим поведженнем а противно, через одважне і ревне свідчення про Його імя.

⁵¹ В иншім місці так написано: „У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страху, бо страх має муку, і хто лякається, то не звершений в любові.” (Йоан 4:17-18.) Се не значить, що християнин не має бути лагідним. Дійсний християнин не числить і свого життя за дорогим для Господа; він все радо стоїть по стороні Господа, так, що хто його чує або бачить, не сумнівається о його позиції. Старший в зборі, котрий промовляє лише до зібраних братів, або часом до публіки а відмовляється за охотити публіку до читання літератури, такий тратить велику привілію.

⁵² Зауважмо добре слова Апостола: „Се бо любов Божа, щоб ми хоронили заповіді Його.” (1 Йоан 5:3.) Його заповідь, щоб бути вірними свідками Його, і голосити радісну новину його царства, нім прийде день Його одвідання. (Ісаї 43:10-12; Матея 24:14). Чи може хтось сподіватися почути „добрий слуго” коли перестане чинити його волю. Бог постарався о різні способи для давання свідоцтва, і зазначив виразно свою волю, котра мусить бути виконана перед великим днем одвідання.

⁵³ Ті, що є приняті Богом будуть мати бажанне говорити людям, що Єгова є Бог, що Христос є цар, і, що Бог писадив його на своїм престолі і царство небесне наблизилося. Ревність вірних слуг принесе славу для Бога, коли диявольські інституції покрушать ся на порох, а люди вийдуть на волю. Головна ціль християнина повинна бути щоби славить Бога.

⁵⁴ Ніколи не був так важний час як тепер. та на жаль много забуває про се, а другі знов

унивають роблячи добро. По зборах можна найти зовсім безчинних, инших, що вічно дримають, і таких, що чинять вічний клопіт. Лише де котрі ревни для Господа. Отже нехай всі, що люблять Господа, відкинуть самолюбство, нехай перестане борба — а всі, що сплять нехай пробудять ся і всі разом як одно тіло ділають. Таке ділання принесе погорду світа, але блаженний той, хто терпить за для імя Христового.

⁵⁵ Чесний представитель чесного пана не потребує соромитися тим, що він займається інтересами свого пана. Правдиві посвячені представляють великого Бога Єгову і його Царя і царство. Отже нема причини для них соромитися Господа. За для важної хвилі, і за для великої нагоди славити Бога, і тому, що наближився час одвідання Божого над народами землі, лише за для тих причин заохочується братів до більшої ревности. Коли скиньчить ся наша робота, се буде великим щастем почути від Господа признание, що наше щире діланне принесло славу Його імени. За таку вірність чекає всіх нагорода вічного життя в Його любий ласці.

⁵⁶ Св. Письмо говорить, що Бог одвідав поган, щоб узяти собі людей для свого імя. Се є доказом, що ті, що Він вибрав мають прославити Його імя і бути Його свідками. Лише ті, що радо сповняють Його волю будуть признані Господом. Для того робимо час від часу натиск на конечність радісного чинення волі Божої. Як Павло заохочував братів до служби, так і ми повинні заохочувати оден одного. Рим. 12:1.

ПИТАННЯ ДО СТУДИЇ

- ¹ До кого промовляє наш текст?
- ² Як загально люди розуміють Боже одвідання? Подай ілюстрацію.
- ³ Як розуміли Дослідники Вибілі той текст?
- ⁴ Кого одвідує Бог, і чому? || 1-5.
- ⁵ Яке пророцтво сказав Йосиф і як сповнило ся.?
- ⁶ Поясни: 2 Мой. 3:16 і Псал. 89:28-32. || 6-9
- ⁷ Як одвідав Бог щоби благословити Ізраїля? наведи текст.
- ⁸ Чому Ізрільський нарід відкинув Ісуса яко Мессію?
- ⁹ Чому вони були відвічальні? Коли спивнилося пророцтво в Луки 19:42-44? || 10-15
- ¹⁰ Поясни як, коли і чому Бог одвідав поган? || 12-16
- ¹¹ Кли Бог одвідає народи і чому він буде вимагати рахунку від так званих християн?
- ¹² Чи то є Ісусове одвідання чи Боже?
- ¹³ Для якої цілі відбудуться одвідання?
- ¹⁴ Який видимий доказ маємо для попертя того? || 23-24.
- ¹⁵ До якого часу відносить ся Єремія 15:15.?

- ¹⁶ Що означає „одвідання” від Єгови? || 25-26
- ¹⁷ Що означає вести добре життя між поганами? || 27-28
- ¹⁸ Як звичайно пояснювали Діян. апост. 4:13 і що провадило до тої помилки?
- ¹⁹ Поясни той текст в правдивім світлі, і покажи, що він виявляє відносно Спасителя.? || 29-34.
- ²⁰ Які прикмети каже Апостол повинен показати християнини?
- ²¹ Що повинно дати йому відвагу і довіре?
- ²² Як були показані ті прикмети першими християнами.? || 35-38.
- ²³ Що показує 6-та голова Ісаїї відносно дня одвідання?
- ²⁴ Поясни Еремїї 5:27-31.
- ²⁵ Де ще пророк описує про сю злу систему? || 39-42.
- ²⁶ Яке питання є тепер до рішення? || 43-45.
- ²⁷ Хто прославить Бога в день одвідання і як?
- ²⁸ Що означають добрі діла? || 46-51.
- ²⁹ Що означає любов до Бога?
- ³⁰ Яка є Божя заповідь, нім настане день одвідання?
- ³¹ Чому де хто чуєть ся в страсі перед світом? Як се можна побідити?
- ³² Для чого ми повинні захочувати один другого.? || 52-56.

Рішаюча Битва

Помазані слуги Божі видять в яві, як сатана зістав скинений з неба на землю та як він дише великим гнівом до Господа і його слуг. Вони видять, як сей немов потоп заливає блудом цілий світ, щоби відвернути людські серця від Бога. Вони бачать, що зближається на світ найбільша криза, тому заносять свої молитви до Бога, як про се пророк Давид давно записав: „Будь возвисшений, Боже, над небеса і слава твоя нехай буде по всій землі!” (Пс. 108:5) На се Бог відзивається через уста пророка: „Я вознесуся між народами, вознесуся на землі.” — Псальма 46:10.

Коли бачимо, що Божі пророцтва сповняються перед нашими очима, тоді слова сі мають для правдивого Християнина велике значінне, позаяк вони вказують, що наближається час визволення для людського роду з кайдан неволі сатани. З напруженнем і немов дух в собі заперли так уважно приглядаються вони тим ріжним подіям, що є приготуванням до великої битви. Ісус учив своїх учеників молитись: „Нехай прийде царство Твоє. Нехай буде воля Твоя, як на небі так і на землі.” Се є дальшим доказом, що коли прийде на світ царство Боже, тоді воля Божа стане виконуватись на землі. З того дальше слідує, що інституції сатани мусять бути знищені, бо справедливий Мессія не може властиво царювати і благословити людей на землі, як довго сатана є при власти. Можемо бути певні, що сатана, той гордий і зарозумілий і злбний понад всяке понятте ворог, буде завзято боронити своєї власти. Се буде розпучлива боротьба, якої світ не видів. Так каже заключати здоровий розум; те саме потверджує св. Письмо. „Горе живучим на землі і на морю, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; бо знає, що короткий йому час.” — Одкритте 12:12.

Від часу, як скінчено війну, ріжні тягарі і по-

датки не перестають тиснути бідний нарід з кожним днем що раз то гірше. Держави накладають нові податки, бо потрібно гроша на нову війну. Всяке горде і зарозуміле та безсовісне бере всюди верх. Вірні свідки Божі видячи се, йдуть і що раз смілійше сповняють розказ, який дав їм Господь Ісус: „Ся евангелія царства буде проповідуватись по всій вселенній на свідоцтво всім народам; і тоді прийде кінець.” Слово „кінець” переведене з грецького **тельос**, що означає кінець певного діла або положення; цілковите закінченне. Се значить, шоколи се **свідоцтво буде дане всім народам**, тоді царству сатани прийде його кінець.

Питанне, який буде знак, що царству його прийшов цілковитий кінець? На се відповідає Ісус: Тоді прийде до такого горя, якого світ не бачив передше (Мат. 24:21, 22) Пророк Даниїл потверджує се і каже, що тоді встане Михаїл, князь великий, що встоює за його народом. Тоді Бог пішле свого Сина, як царя у великій славі і силі, щоби знищив головного ворога і його силу. Се буде знаком визволення людей з кайдан неволі сатани.

„І встане в той час Михаїл, князь великий, що встоює за синами народу твого; і настане час лютий, якого не бувало від того часу, як повстали люде, до сього часу; але спасуться в той час зпоміж твого народу всі, що будуть знайдені записаними в книзі.” — Даниїл 12:1.

Єгова є Богом

Питанне, чому має прийти ще таке велике нещасте, більше, як знане досі людям? Пригадаймо собі коротко, що сталося в протягу 6,000 літ. Сатана був колись красним совершеним сотворіннем. Бог високо почтив його учинивши його опікуном чоловіка. Але він надужив своєї власти і довіря і допустився зради і віроломства. Від того часу, він все йшов зли-

ми дорогами. Він кидав зневаги на Бога і ставрався всіми силами відвернути серця людей від свого одинокого Добродія і Приятеля. Щоби нанести більшу зневагу імені Бога, він навчив людей облуди, гіпокризії. Він вплинув на людей, що ті стали думати, що можуть обійтись без Бога, і тому побудували вавилонську вежу. Там Бог дав їм научку і то остру, але вони на се не зважали.

Пригадай собі час, як фараон, як заступник диявола, згнушався над людьми Божими у Єгипті. Коли Бог післав Мойсея сказати фараонові, щоби випустив нарід, сей гордо відказав: „Хто є той Господь Бог, що я маю Його слухати? Тоді Бог зійшов до них, щоби учинити собі імя. Дятого Бог поубивав всіх первородних Єгиптян і в чудесний спосіб визволив свій нарід з неволі, перепровадивши їх безпечно через море.

Але Він спас їх задля імені свого, щоби явити потугу свою. І кликнув Він на Червоне море і висхло; і велів їм переходити безодні, як степи. — Псальма 106: 8, 9.

Пригадай собі дальше, як ассирийський цар, Сеннахирим зневажав Бога і хулив Його імя, кажучи гордо, що він щось більшого, як Бог Єгова, і як він визивав Бога і його нарід, і як за се Божий ангел убив одної ночі цілу його армію. — 2 кн. Царів 19: 35-37.

Але народи світа не звертали на се уваги і не хотіли витягнути з того науки для себе. Їх священсьтво не тілки, що занедбало поучити їх, що означають сі події, але по правді вони відкинули слово на бік. Гордість, зарозумілість і погорда зглядом Бога дійшла в нинішніх часах до самого вершка. Гіпокризія, облуда вже дозріла і принесла свої плоди.

Теперішне зло і безбожність є більша, як була колись, позаяк тепер допускаються її в імені Господнім. Є одно віроісповідання повне безбожності і всяких злочинів, на чолі котрого стоїть один чоловік. Він називає себе заступником Христа на землі і каже, що має таку власть, як сам Бог. Священники його фальшиво навчають людей, що їх дорогі померші особи мучаться в чистилищі, і що вони, если заплатити їм, помоляться і визволять їх з чистительного огня. Так отже під фалшивою покривкою приймають від людей гроші і тим відвертають людські серця від правдивого і любого Бога. Св. Письмо називає се віроісповідання „великою блудницею.”

Нащадок сього безбожного релігійного систему, дочка, — протестантизм — каже про себе, що і вони заступають Бога; але рівночасно бещестять імя Боже, навчаючи, що мільони нещасних душ находяться в горіючій вічній озері. Протестантські священники облудно на-

зивають себе іменем Господнім і уходять перед людьми, як заступники Божі, рівночасно заперечують Його слово або Біблію і відкидають кров Христа, як ціну викупу за людей. Так одні, як і другі повязалися з богатирами і політикерами сього світа; і тому Бог в своїм слові називає одних матерю блудниць, а других дочками блудниці. Так мати як і дочки однаково нечисті і безбожні.

Сей релігійний систем гордо говорить про себе, кажучи: „Сиджу царицею; я не вдова і смутку не побачу.” (Одрк. 18:7) І тепер, коли сей старий вік, де то людей, так дуже гнетено, скінчився, коли народилося царство правди і справедливости, коли царство, про котре наш Господь навчив молитись наблизилося, і яку то молитву се блудне духовеньство також повтаряло; і коли показано їм на сі певні дані, то воно не тільки учинило так, немов би було глухе, але ще стало переслідувати покірних послідувателів Ісусових, котрі важились звернути їм увагу на сі правди. Замість самим послухати сих слів Божих і сказати людям, що одинокою їх надією є Його царство, воно у своїй гордості получилося з богачами і політикерами і проголосили Лігу Держав, що має дальше держати людей під властю сатани, „політичним вираженнем Божого царства на землі.” Вони тим самим не тільки нанесли нечесть імені Божому, але також немов відсунули Спасителя, а самі засіли на Його місці, думаючи, що їх мудрість є більша від Його і що вони можуть так само добре і без Нього повести нарід.

Если в минувших часах Бог уважав за потрібне оказати свою силу проти диявольських інституцій, щоби заховати своє імя між людьми і тим самим не дати власти їм в цілковите невіре, то тепер має тисяч разів більше до сього причин. Надійшов час, коли всяка людська гордість мусить бути понижена. „І повалиться величність мужів і гординя людська нагнеться; один тільки Господь буде високий в той день.” — Ісаїя 2:17.

Бог учинить собі імя на землі, і люде ніколи не забудуть сього. Тому він остерігає народи на землі, а головно духовеньство і їх начальство; та вони не звертають на Його слова уваги. „Не знають нічого, не розуміють нічого; у тьмі блукаються вони: всі основи хитаються.” — Псальма 82:5.

Перед битвою

Евангелист Йоан за свою вірність зглядом Бога був вигнаний на острів Патмос. Там Господь нагородив його, подавши йому видінне свого великого пляну. Між иншими Йоан бачив видінне великого і страшного дня Вседер-

жителя. Він бачив, як товпи народа спішили на поле великої битви в той день, і пише так: „І бачив я три нечисті духи, подібні до жаб, що виходили із рота змія і із рота звіра і із рота лжепророка. Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселенної, зібрати їх на війну у день той великий Бога Вседержителя . . . І зібрав їх у одно місце, що зоветься по єврейськи Армагедон.” — Одкр. 16: 13,14,16.

Змій тут означає самого диявола; а головню, се імя прикладається до його видимої і невидимої організації, що старається знищити насінне обітниці, правдивих послідувателів Ісуса Христа. Сатана є найбільшим нашим ворогом, як написано, „Бо наша боротьба не з тілом і кровю (не з людьми), а з князівствами і з властями і з миродержителями тьми віка сього, з піднебесними духами злоби.” — до Ефесян 6:12.

Звір є символом держав і видимих інституцій диявола. Від часу Навуходоносора всі держави були під панованнем і під контролею сатани. (2. до Корин. 4:4) Всі держави управляли людьми при помочи війська; а їх управителі були звірські, несправедливі і безбожні. Йшли за підшептами диявола; тому імя **звір** дуже добре надається до всіх держав, що є під зверхною властю сатани.

Лжепророк означає релігійні системи або віроісповідання, котрі кажуть, що отримали власть научати від самого Христа. Правдивий пророк є той, що говорить з уповажнення Божого і в імени Божім. Хто говорить в імени Божім без уповажнення Його, і говорить лож сей є фальшивий пророк. „Господь відказав мені: ті пророки лож пророкують в імя мое. Не послав я їх і не повелівав їм і не говорив до них. Вони пророкують вам ложні видива, віщування та пусті мрії серця свого.” „Чи довго ж воно ще так буде в серці пророків, тих що пророкують лож, що пророкують оману свого серця? Невже ж у них на умі своїми снами довести мій нарід до того, щоб забув своє імя, так як отці їх позабували мое імя задля Баала.” — Еремія 14:14; 23:26, 27.

Коли яке віроісповідання каже, що воно заступає Бога а рівночасно лучиться з інституціями диявола, таке віроісповідання є облудне і становить часть фальшивого пророка. Одно або більше таких віроісповідань, злучені з інституціями диявола і проповідуючи лож, становлять того ложного пророка, о котрім говорить книга Одкриття. Тим ложним пророком є всі теперішні так звані християнські віроісповідання, що получилися з державами і заступають їх інтереси а головню правлячих богатих сфер, а не Ісуса Христа і Бога.

Дух є річ невидима; тому „нечисті духи подібні до жаб” означають символічно нечисті і супротивляючіся Божим законам науки. Жаба має великі уста і на позір розумні очі і часто надувається і робить багато крику. Йоан каже, що він бачив три нечисті духи подібні до жаб. Се значить, що **змій** і **звір** і **лжепророк** будуть тоді подавати в особливий спосіб свої фальшиві науки. На перший погляд будуть вони видаватися мудрими, але в дійсности будуть звертатись проти Бога і проти Його правди.

Змій, диявол каже гордо: Нема Бога; Слово, котре кажуть, що се Його, воно не є правдиве. Не вір йому, ані тим, що проповідують Його царство.

Звір, держави, його видимі організації, кажуть: Чоловік сотворений для землі, а земля для нього. Устрій держави, який ми тепер маємо є як раз відповідний для людей; ми самі можемо ошчасливити людей. Нам не треба Бога; багатство і маєток то наш бог.

Лжепророк, фальшиві теперішні церковні віроісповідання, котрі скорше заступають диявола, як Бога, зложившись побожно кажуть: Нас назначив сам Бог, щоби научати людей; ми є духові провідники народа; ми учимо то, що нам передали батьки; понад те не можна нічого більше додати. Ми повинні злучитися сильно з державою і відтак всі разом соединитись і завести сталий порядок і лад. Тоді буде Боже царство на землі.

Всі ці науки є неправдиві, тому нечисті, бо походять від диявола. Ці фальшиві науки є дійсною причиною, чому держави збираються до великої битви Армагедону. Питання, чому? Всі науки тих трьох духів нечистих наносять зневагу імени Божому і мають на цілі відвернути людські серця від Бога. Вони ведуть всіх людей до безбожности і невіри. Длятого Бог Єгова, як каже Його слово, хоче показати людям свою силу так ясно, щоби всі вони переконалися о своїм безбожнім поступованню і зрозуміли, що тільки Єгова є Богом. Се було також причиною, чому Бог спровадив великий потоп на світ, збурив вавилонську вежу, знищив армію Сеннахирима і покрит морськими філями фараона з Єгиптянами. Се є також причиною, чому Він спровадить на світ ще одно велике горе.

Повище сказані нещастя були тільки тінею сього, що має ще прийти. Тепер всі держави збираються на великий день Бога Вседержителя. Се буде той великий і страшний день Господень, коли Бог учинить собі імя на землі. Тоді всі народи і язики спізнають, що Бог є всемогучий, мудрий і справедливий.

Армія

Люде різно задивляються на диявола і його організацію. Богато заперечує його існування, тому не вірять, щоби була диявольська організація. Він осліпив їх, щоби не пізнали Божого слова. Інші вірують, що він існує, але дивляться на нього, як на такого, що намовляє людей до малих гріхів але не може нічого поважного учинити для людей, або держав. Ще інші осліплені його впливом думають, що його організація є така собі маленька, що з нею легко дадуть собі справу різні соціалісти, робітники або анархісти.

Щоби мати поняття, яке велике і страшне буде се останнє горе, і хто буде брати участь в тій великій битві Армагедону, мусимо показати ясно велич і силу організації сатани. По правді сатана має в своїх руках майже ціле майно на землі, котрим контролює при помочи одної частини своєї організації, а іменно через промисловців і банкірів. Через політикерів він контролює всіма державами на світі. Через фальшиві релігійні системи він контролює всіми віроісповіданнями на землі. З сих трьох елементів складаються всі держави на світі, котрі по словам св. Письма є названі іменем звір. Мало хто подумав добре над тим, яка велика і сильна є організація сатани. Майже кожда часопись на світі стоїть на услуги диявольській організації і відповідно впливає на людей.

Перейтись тільки по одній ділянці міста Нью Йорку, де знаходяться найбільші банки світа, а будемо мати слабе поняття про велич фінансової сили сього світа. Бачимо величезний будинок Федерального Резервового Банку з його грубими стінами і з жалізними вікнами, будинок сильний немов Гібральтар. Вступиш в середину, а там, що крок то жовнір з карабіном на плечах, що уважно обсервує кожного приходя. Через залізні грубі крати бачиш великі стоси грошей в залізних касах, що числять міліони. Зійдеш в долину, а там в склепіннях зложені міліони, міліони золота; а таких місць є більше.

Майно світа є таке велике, що звичайний чоловік не вміє вимовити числа йому. Для приміру подаємо майно різних держав в числах, подаючи вартість в долярах; і так майно:

Сполучених Держав	\$320,803,862,000
Англії	130,000,000,000
Франції	90,000,000,000
Німеччини	40,000,000,000
Італії	35,000,000,000
Японії	22,500,000,000
Бельгії	12,000,000,000
Данії	2,000,000,000

1914 року залізниці світа виносили 696,274 анг. миль. Се вистарчало, щоби опоясати землю шість разів довкруги і ще остало. Подумай дальше, що організація сатани контролює і розпоряджає всіма залізницями світа, всіма корабельними лініями, всіма копальнями всіх мінералів, всіма фабриками і всім промислом і пр., і тим всім контролює невелике число людей.

Політичне крило організації сатани складається з трьох моцарств, двайцять один королівств, сорок републік, п'ять магомеданських держав, п'ять посілостей і чотирьох протекторатів; разом сімдесять вісім політичних одиниць. Шістьдесят з них називають себе християнськими державами; і всі вони, з виїмкою п'ятох, є членами Ліги Держав. Сполучені Держави Америки не належать до Ліги.

Майже рік тому стопятьдесят тисяч священників різних віроісповідань по цілих Сполучених Державах цілий тиждень агітували за тим, щоби змусити Сполучені Держави вступити до Всесвітнього Суду, що є тільки задніми дверми до Ліги Держав. Розваж, що політичне крило організації сатани розпоряджає всіми арміями, военними кораблями, канонами, аероплянами і трійливими газами. До своєї розпорядимости має величезну армію всяких урядників, від найвищих до найнищих.

За одним американським альманахом подаємо, скільки є людей на світі: І так:

Африка числить	142,000,000
Азія	921,000,000
Північна Америка	136,000,000
Полуднева Америка	64,000,000
Європа	476,000,000
Разом	1,748,000,000
Людність землі відповідно до рас:	
Білих	821,000,000
Жовтих	654,000,000
Семітської раси	75,000,000
Чорних	139,000,000
Брунатних	40,000,000
Червоних	28,000,000
Разом	1,748,000,000

Віроісповідне крило видимої організації сатани числить як слідує:

Римо-католиків	273,500,000
Православних	121,000,000
Протестантів	179,900,000

В додатку до так званих християн маємо ще 1,017,983,000 Поган, котрими контролюють священники, котрі по словам ап. Павла служать дияволу.

Священники тих різних віроісповідань все

благословили і благословлять і моляться за арміями, котрих висилають на війни, без згляду на се, чи правда по їх стороні, чи по другій. Вони всі кажуть, що моляться до одного і того самого Бога і всі просять Його, щоби благословив воюючі сторони. В часі всесвітньої війни кождий міг бачити, що так було. То саме будуть вони робити, коли армії будуть збиратись на поле Армагедону.

Всі складові частини видимої диявольської організації збираються тепер і зближаються до великої битви Армагедону. Формованне армії зближається до кінця: Дивлячись на величезні армії сих ріжних держав, бачимо, що так звані християнські держави ведуть у тім перед; а перед військом видимо священників, котрі ведуть їх до бою. Всі вони називаються іменем Христа, але як добре пророк каже, кождий з них їсть свій хліб і носить свою одіж. Се значить, що кождий з них йде за своїми науками і одівається своєю одежою спасення. Се час, о котрім пророк пророкував, кажучи: „І вхопиться в той час сім женщин (символ всіх т. зв. християнських віроісповідань, змальованих під іменем женщин) одного мушчини (імени Ісуса Христа) і (облудно) скажуть: Свій хліб будемо їсти і свою одіж будемо носити, аби тільки можна нам твоїм іменем зватись, — здійми з нас сором.” — Ісаїя 4:1.

Немов ті струсі, коли за ними гонять, ховають свою голову в пісок, думаючи, що безпечні, так і ці священники думають що вони є безпечні, коли будуть називатись іменем Христа і рівночасно служити дияволу. Такою роботою вони ошукують себе і своїх людей.

Всіх жителів на землі є приблизно 1,748,000, 000. Майже всі вони є по стороні диявола або лучше сказати під контролею диявола. Богато з них є змушені там належати, а інші тому, бо настрашені, а ще інші, бо осліплені.

Імя Єрусалим прикладається до людей Божих, що посвятилися йому на службу. Велике число з них є в неволі ріжних віроісповідань або в инший спосіб осліплені через ворога і не мають відваги стати по стороні Господа. Імя Сион відноситься головню до сеї малої громадки, котрі не тільки посвятились Богу, але вповні віддалися йому і його справі, позаяк люблять його і розуміють ласку, яку мають. Вони належать до так званих побідителів. Таких побідителів буде сто сорок чотири тисяч членів. Богато з них скінчило вже свою дорогу, підчас коли решта позістає ще тут, подаючи неустрашимо свідоцтво о Бозі.

Сатана і його слуги бачать сю горстку людей як вони вірно дають свідоцтво о імені Божім і чуючи се висмівають їх. Духовенство або лжепророк величає себе і свої інституції,

а до сих, що оповідають о Бозі і о його наближаєчійся царстві, мають тільки погорду. Таке мале число є по стороні Божій а таке велике по стороні диявола, і такі великі титули придають собі вони, що за виїмкою вибраних всі прочі дадуться звести до певної міри. (Мат. 24:24) Фальшиве духовенство буде говорити людям, що теперішні злі інституції будуть вічно стояти і що вони мають заложити царство Боже на землі. Вони так і роблять.

Але **вибрані** не будуть зважати на їх титули, ні грьозби ні переслідування. Вони не убояться ніяких сил сатани. Вони памятають на Голята, котрий сміявся з армії Божої, але згинув з руки молодого Давида, котрий був типом Господа Ісуса Христа. — 1 . Кн. Самуїла 17:48, 49.

„Мале стадо” памятає добре як ассирийський цар, Сеннахирим, стоячи перед муром Єрусалиму, насміхався з Бога Єгови, кажучи, що він більший від нього і хулив святе його імя, та як опісля ангел Господень поубивав його армію одної ночі. — 2 кн. Царів 19:35.

Ся мала громада вірних Християн пригадує собі, як фараон, видимий представитель сатани гонив з своїм військом за людьми Божими і хотів їх знишити і як Бог простягнув свою руку на Фараона і на його армію і знищив їх в морю.

Ся мала громада пригадує собі також, як Ісус Навин, представитель Божий, був окружений зі всіх сторін і нападений армією Аммона, Моава і Гори Сеїр, і як Господь своєю рукою покрив свій наїд і захоронив їх а ворога загнав в пустиню і там знищив.

Питанне, чому Бог казав записати ці річи в Божім слові? Очевидно на се, щоби показати, як Він може учинити собі імя, если того хоче, і щоби додати духа і скріпити віру своїх людей, щоби в часі горя положили всю свою надію на нього. До них Він так каже: „Полюбіть Господа всі його праведні! Вірних сохранив Господь, а сповна відплатить тому, хто живе в гордині.” — Псалма 31:23.

Ось по одній стороні долини стоїть величезна армія сатани, що визиває Бога і насміхається з нього та грьозить накормити небесне птацтво трупами тих, що важилися сказати їм до очей імя правдивого Бога. По другій стороні долини на узбочу гори із зверненим лицем до сходу стоїть мала горстка вірних слуг Божих, невелика числом і не відзначаючися силою. А помимо того вони ані трохи не бояться ворога. З усміхненим лицем і з радістю у серці вони підносять радісно сильний голос і співають, кажучи: Єгова є Богом; Ісус Христос є царем; царство небесне наближилось; день визволення надійшов. А на се Бог Єгова відзи-

вається до них і каже: „Ви свідки у мене, що я Бог. Я, я — Господь, та й нема Спасителя крім мене.” — Ісаїя 43:12,11.

Контраст

Коли дивитись на таке величезне множество армій сатани а проти них таке незначне число Господніх жовнів, мало кому хочеться подумати, щоби організація сатани могла бути знищена. Щоби додати духа правдивим Християнам, що будуть жити тоді на землі, Бог, видно, казав навмисне записати певні події з історії ізраїльського народу.

Йосафат був побожним ізраїльським царем, і служив вірно Богу. Моабії та Амонії а з ними дехто з землі маоницької пішли війною на нього. Сей злякався їх і звернувся зі щирою молитвою до Бога. Його молитва показує нам, як кожний Християнин відчуває свою неміч і здається зовсім на Бога. Коли Йосафат молився, Бог дав свого духа Йозілови і той так промовив до нього: „Слухайте всі Юдеї і осадники Єрусалиму, та й ти царю Йосафате! Так говорить Господь до вас: Не бійтесь і не лякайтесь сеї великої орди, бо не ваша се війна, а Божа. Завтра виступите проти них; ось вони виходять на верховину Зиз і ви знайдете їх край долини, перед пустинею Єруїлом. Не ви будете битись сим разом; ви виступіть, стійте та дивіться на спасенне Господне для вас. Юдо та Єрусалиме! Не бійтесь і не жахайтесь. Завтра виступите їм на зустріч, і Господь буде при вас . . . І порадився він з народом і поставив співців Господніх, щоб вони в святости і побожності виступивши перед озброєних славили виспівуючи: Хваліте Господа, бо віковична милість Його! І в той час, як вони стали викликати і славити, розбудив Господь незгоду між Аммоніями, Моабіями та горянами з Сеїра, що прийшли на Юдею, і вони побили себе.” — 2. кн. Парал. 20: 15-17, 21,22.

Битва

Минуло більше, як шість тисяч літ, як люде живуть на землі. Ціла історія зазначена слідами сатани. Цілий той час він наносив зневагу імени Божому і відвертав людей від Нього. Бог дозволив на се, щоби через се від часу до часу міг дати науку людям. Він однак обіцяв, що **прийде час**, коли положить кінець і не дозволить далі ошукувати людей, і відчинить **людям** очи і визволить їх.

Надійшов час, коли Бог Єгова має післати **Свого Сина**, як начального Вождя, щоби виступив **війною** проти держав, що становлять **організацію сатани**. Се Божа битва; але Він воює за **посередництвом** свого возлюбленого **Сна**, котрого зволив посадити на престолі.

Син Його є також найвисшим священником. В сій великій битві Бог Єгова є правницею для Нього і помагає своєму возлюбленому Синови. Бог любить Його, бо Він є вірним його слугою. (Ісаїя 42:1) До нього Він так промовляє: „Ти красою понад синами людськими; любя врода розлилась на губах твоїх, тому благословив тебе Бог по віки. Привяжи, Лицарю, меч твого на поясниці, меч слави твоєї і величчя твого. І в потузі твоїй йди щасливо задля правди і лагідности і справедливости; і навчить тебе страшного правиця твоя.” — Псальма 45:2-4.

В давних часах Бог дав своїм пророкам видіння і показав їм, як народи „приготовавшись до битви, стануть воювати. Пророк Аввакум бачив їх і так промовляє до них, бо вони ще до того віддавали честь ріжним образам; кажучи: „Що за пожиток із того боввана, що його різбар витесав, — із того вилитого ложного учителя, хоч різбар, вироблюючи німі ідоли, чи покладає надію на свій виріб? Горе тому, що промовляє до дерева: Вставай! А до німого камення: Ну же прокинись! Чи він же озветься? Ось він обложений золотом і сріблом, духа-ж він не має.” — Аввакум 2:18,19

Опісля пророк звертає увагу людей, чому му **своєму святому**; нехай вся земля **мовчить перед Ним**.” — Аввакум 2:20.

Єремія бачив сей день гніву і записав таке: „Господь же справедливий Бог, се живий Бог і віковичний цар. Від гніву його тремтить земля, і погрози його не здоліють видержати народи.” „Тим то вискажи їм сі слова і скажи: Господь загромить з висоти і з пробутку святости своєї дасть голос свій почути; страшно загремить Він на оселю свою; наче ті, що в тискарні грона топчуть, закричить Він на всіх живущих на землі. Гук военний понесеться до кінців землі, бо Господь буде розправляти із народами, буде судитись із усяким тілом (чоловіком, людиною) і подасть безбожних під меч, — говорить Господь.” — Єремія 10:10; 25:30,31.

Йоїл бачив зібрані армії в відплатній долині і висказав таке пророцтво: „Пускайте рух серпи, бо жниво наспіло. Йдіть і спустіться в низ, бо вже повна ягід тискарня, а посушина під нею аж переливається, бо злоба їх велика. Товпи, товпи в долині відплатній! Бо недалекий день Господень від долини суду! Сонце і місяць померкнуть, та й зорі ясноту свою втеряють. І загремить Господь від Сиону і дасть почути голос свій від Єрусалиму; затремтить небо і земля; та своєму народови буде Господь охороною, — охороною дітям Ізраїля. Тоді спізнаєте ясно, що я Господь Бог ваш, що витаю на Сионі.” — Йоїл 3:13-17.

Пророк Михей мав видінне о сім великім і страшнім Господнім дні, і для добра людей живучих таке дав пророцтво: „Слово Господне, що надійшло до Михея Морастія за юдейських царів Йоатама, Ахаза й Езекії; а було йому обявлене про Самарію і Єрусалим. Слушайте всі народи, вважай земле і уся її повнота! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму свого.” — Михей 1:1,2.

Пророк Ісаїя бачив у видінню також той день і говорить о Господі Ісусі, котрий, як заступник Бога Єгови і як найвисший священник і Лицар сходить в долину на війну з інституціями диявола, кажучи, „Хто се йде з Едому в червоній одежі з Босору, такий величний в своїй одежі, що виступає в повноті сили своєї? — Се я, — той, що в устах його справедливність, я сильний до ратовання. Чом-же одіж твоя червона, а ризи твої — мов у того, що топтав виноград у тискарні? і пророк чує відповідь: „Я топтав виноград сам один, не було зміж народів нікого зі мною; і я потоптав їх у гніві мойому, давив їх у досаді мойй; кров їх бризгала на мої ризи, от я й замаргав усю одіж мою; день бо пімсти мав я на умі, і настав рік визволу людей моїх.” — Ісаїя 63:1-4.

Нараз засіяла велика ясність і поломінь по правій стороні малої громадки, що співом прославляли Бога. Труби сильно затрубіли, громи заграли так, що аж гори задрожали і почуто голос з Сиону. Се Бог небесний розпочав свою битву. Великий і страшний надійшов день Господень. Таке страшне було видінне і таке велике викликало вражінне на пророка, що аж сей закликав: „Господи, я почув вість від Тебе і злякався. Господи! Доверши діло твоє посеред літ, посеред літ обяви його, спогадай у гніві на милосерде.” — Аввакум 3:2.

Ось виступив великий Лицар. „Він ступив — земля затрусилась“ глянув — і затремтіли народи; розпались гори вічні, первовічні узгір'я позападались; дороги його вічні. Він споглянув на тих, що зібралися на війну проти Бога. І тоді пророк побачив і каже:

„Знаю я як посумніли були намети Етіопські, як затремтіли шатра Медиямські.” (Аввакум 3: 6,7) Етіопи се були чорні люде; Медияміти се войовничі люде, що любили оружжє і війни. Під Етиопами пророк розумів начальників ріжних церковних віроісповідань, фальшивих пророків, що зневажали святе ім'я Боже, і намовляли і заохочували, щоби переслідувати тих, що несуть свідочтво о Бозі і проповідують правду людям. Та прийде час, що вони на вид Бога задрожать, як се пророк каже: „Всіх лица почорніли.” Зібрані народи на війну про-

ти Бога побачать наближаючуся славу і велич Божу, будуть зі страхом дрожати а лица їх будуть чорніти.

Відтак сей могучий Лицар, що стояв на чолі армії Божої, витягнув свій меч і „перед ним йшла зараза, поза ним — палаючий вітер.” На вид сього начальники і пастирі стад тратять відвагу і не могути воювати з ним, кидаються в засліпленню і перестрашу одні на одних і убивають себе.

А сей Лицар, Боже Слово, йде побідоносно далше. На сю блаженну хвилю Він ждав довгий час. (до Жидів 10:12,13) „Очи в Нього, як огнянна поломінь, а на голові його много корон, . . . а з'одягнений Він в одежу закрашену кровю.” (Одр. 19:12,13) Але Його одіж красна помимо того, що забарена кровю. Він сам топче винотоку; і товче поганий виноград земний. Де ступить ногою, там дрожать гори а долини глибокі підносять свій голос і руки в гору до неба. Сонце і місяць стають в своїм бігу а зорі викликають з радощів: **Побіда!** Зі справедливим обуренням і гнівом йде сей Лицар по всій землі і немов молотить всі народи, що зневажали святе ім'я Боже. Держави розсипуються на порошок, а царі падають з своїх престолів, котрі неслися в гору, зістануть принижені.

Святі Господні не мають чинної участі у сій битві. Се битва Бога Вседержителя, котру веде возлюблений Син замість Нього. Він є також і найвисшим священником, котрого прообразом був Мелхиседек. Давно тому, Бог через свого пророка таке написав о сій годині: „Господь (Єгова) по правиці в Тебе сокрушає царів у день гніву свого. Він зробить суд між народами, покривши землю трупом; розбивши голову, що над великою країною панує.” (Псалма 110:5, 6) Він провадить війну тому, щоби визволити людей на волю, щоби визволити їх із рук гнобителя. Але також Він воює за помазанників Божих, щоби пімститись за їх вірне свідочтво, яке вони давали для імени Божого.

Так отже сей поганий і грішний систем, названий в св. Письмі **звіром**, паде раз на все. Так само і сей релігійний і безбожний систем, названий **фальшивим пророком**, зчезає з землі бувають вкинені в горіюче огнем озеро — на вічне знищення. (Одр. 19:20) Опісля Господь бере самого найбільшого ворога, се є диявола і сатану і вяже його і кидає його в безодню, щоби не зводив більше народи.” — Одр. 20: 2-3.

В такий спосіб царство сатани зникне з лица землі раз на все. Ім'я Бога Єгови зістало пімщене. Ми як люде не маємо відповідних слів, щоби гідно описати сей великий і страшний день Господень. Послухаймо, що сам Бог

казав давно записати про се через свого пророка, що буде, як Він зачне нищити організацію сатани:

„Молитва пророка Аввакума: Господи, я почув вість від Тебе і злякався. Господи! Доверши діло твоє посеред літ, посеред літ обяви його, спогадай в гніві про милосерде. Колись прийшов був Бог від Теману, Святий — від Паран гори. Покрила небеса величність його і славою сповнив Він землю. Сяєво її, як сонце світило; від руки його промінне, там утаєна його сила. Перед ним йшла зараза, поза ним — палаючий вітер. Ступив Він — земля струсилась; глянув — затремтіли народи; розсипались гори вічні, первовічні узгір'я позапались; дороги його вічні.

Знаю, як посумніли були намети Етіопські, як затремтіли шатра Медиямські. А хиба ж на ріки не запалав гнів твій, Господи, на ріки — досада твоя, а на море — ярость твоя, коли Ти неначе всів був на коні твої і на колесниці ратуючі? Ти нап'яв лука твого, як се клятьбою обіцяв був поколінням; Ти розділяв води землі. Побачивши Тебе затрусилась гори водні; води перестали плисти, безодня застогнала голосно і неначе зняла руки свої вгору. Сонце і місяць зупинились на своєму місці перед сяєвом літаючих твоїх стріл, перед світлом блискаючих списів твоїх. У гніві ступав еси по землі, а у досаді розтоптував народи.

Ти виступав на ратунок твого народу, на підмогу помазанникови твому. Ти сокрушив голову безбожного роду; обнажив його від підошви до верху. Ти пробив його ж списками голови гетьманів (начальників) його, коли вони примчались бурею, щоб мене розбивати, і радувались, як той, що надіється, бідолаху у тайнім місці пожертви. Ти ж мов би кіньми своїми прочинив нам дорогу через море, через безодню вод морських. Почувши — згадавши про се затрусилось в мені; навіть про се задрожали губи в мене; біль дійшов аж до костей моїх і захиталось місце підо мною; та мені треба бути спокійним в день нужди, коли наступить на мій нарід грабіжник його.” — Аввакум 3:1-16.

В сій великій битві ні один Християнин не піднесе своєї руки і не вдарить нікого, бо Єгова сказав: „Бо битва не ваша, а Божа.” Він так до них говорить: „Я вложу слова мої в уста тобі і тіню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса і заложив землю та сказав Сионови: Ти мій люд.” (Ісаїя 51:16) Господь рукою своєю покриває своїх; і хто покладає свою надію на Нього і остає Йому вірний, такого не діткнеться ніяке лихо; він буде аж до кінця прославляти піснями свого Творця.

О сій битві описує Йоан в Одкриттю і на-

зив'є її „війною між звіром а Агнцем,” в котрій Агнець, Ісус Христос, побідить, позаяк Він воює замість Бога. „Ті воювати будуть із Агнцем, і Агнець побідить, бо Він Пан панів і Цар царів: а ті, що з Ним, покликані і вибрані і вірні.” — Одкритте 17:14.

Нехай ніхто не дає себе ошукати і нехай не думає, що битва Армагедону є звичайною битвою між людьми або що се тільки образ. Св. Письмо говорить ясно, що се буде дійсна битва Бога Вседержителя, в котрій він очистить землю із беззаконного систему, яким сатана осліплював людей довгі століття. Сатана скинний на землю чинить розпучливі заходи, щоб знищити тих, що свідчать про Бога, а осліпити прочих людей і відвернути їх серця від Бога. Але коли битва Армагедону скінчиться і диявольські організації будуть знищені а він самий зв'язаний, тоді сповняться слова, які сказав пророк о дияволі: „Гордощі твої і життя твоє шумно в ад, шеол, провалились; під тебе стелаяться черви, і черви навивалом тобі! Як же ти впав із неба, досвітна зоре? Ти розбився об землю, що топтав народи!” — Ісаїя 14: 11,12.

Інший образ Армагедону маємо показаний в битві Гедеона проти великого числа Медиянітів. Медияніти були ворогами Божого народу. Тож прийшли вони великим числом проти Ізраїльтян, щоби їх звоювати. Гедеон що був прообразом Христа Ісуса, виступив проти них і, не винймаючи меча, нагнав їх до утечі. Що учинили його товариші, се показує красно, що будуть ділати правдиві Християне в часі сеї великої битви.

Коли надійшов час виступити проти ворога, Гедеон мав зі собою тільки триста чоловіка. І тих ще поділив на три часті і дав кождому до руки трубу і порожний горнець з факлею в нім. Опісля казав їм станути на трох сторонах табору і дивитись на нього, що він буде ділати. На даний знак, кождий мав затрубіти, і розбивши горнець піднести факлю до гори і кричати: „Меч Господа і Гедеона.” Коли се сталося Медиянітів напав великий страх і стали себе заїмно убивати, і в такий спосіб згинула ціла армія Медиянітів. (Кн. Судів 7:16-20) Так також св. Письмо учить, що з кінцем того злого віку коли наближиться царство Боже, всі люде дійсно посвячені Господу мають піднести вгору світло правди і прославляти Бога Єгову, проповідуючи, що Він є Богом і що Ісус Христос є Царем царів.

